

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 276/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 10 marca 2021 roku w sprawie sygn. akt II K 95/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut rażącej niewspółmierności (nadmiernej surowości) kary 8 miesięcy pozbawienia wolności i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. W uzasadnieniu apelacji podniesiono zarzut błędu w ustaleniach	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	faktycznych polegający na nie przyjęciu zatarcia skazania co do części wyroków dotyczących oskarżonego.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzuty obrońcy co do wymiaru kary i środka karnego są bezzasadne.</p> <p>Obrońca podnosząc w apelacji zarzuty związane z zatarciem poprzednich skazań pomija najistotniejszy fakt, a więc to, że z całą pewnością nie uległo zatarciu skazanie w sprawie o sygn. akt II K 450/19 Sądu Rejonowego w Radomsku.</p> <p>Tymczasem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ewidentnie wskazano, że to z tego faktu Sąd wywodzi konieczność zastosowania wobec oskarżonego ultima ratio i wymierzenia mu kary bezwzględnie pozbawienia wolności. Nacisk na to widoczny jest już w części</p>			

uzasadnienia
dotyczącej ustaleń
faktycznych (k. 46),
w której podkreśla
się fakt właśnie
tego skazania, zaś w
części uzasadnienia
związanego z
wymiarem kary i
środka karnego Sąd
Rejonowy
wytłuszczonym
drukiem wprost
pisze, że powodem,
dla którego uznał, iż
oskarżonemu należy
wymierzyć taką karę
jest to, iż za ledwie
3 miesiące po
uprawomocnieniu
się poprzedniego
wyroku (wydanego
w sprawie II
K 450/19, a
więc niewątpliwie
niezartego)
dopuścił się on
podobnego
przestępstwa
umyślnego, w
dodatku łamiąc
dopiero co
orzeczony sądowy
zakaz prowadzenia
pojazdów
mechanicznych. Sąd
pierwszej instancji
podkreślał, że
oskarżony nie
skorzystał z szansy,
jaką dano mu
w sprawie II K
450/19 orzekając
karę wolnościową,
więc zasługuje na
karę bezwzględnego
pozbawienia
wolności
(uzasadnienie k.
49 akt). Zatem to

nie fakt uprzedniej karalności za inne (niż w sprawie II K 450/19) czyny legł u postaw wymierzenia takiej kary, co literalnie wynika z uzasadnienia tego wyroku. Po wskazaniu na uprzednią karalność i formalną przeszkodę warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd Rejonowy konkluduje, że i tak "Niezależnie od tego oskarżony z całą pewnością nie zasługuje na postawienie mu pozytywnej prognozy kryminologicznej" - k. 49 in fine).

Sąd odwoławczy zgadza się z tą konkluzją Sądu meriti. Zatem Sąd Okręgowy przyjmując, iż w innych sprawach (za wyjątkiem sprawy II K 450/19 Sądu Rejonowego w Radomsku) nastąpiło zatarcie skazania i tak uważa, że orzeczona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności i środek karny 2 lat zakazu prowadzenia pojazdów

mechanicznych są
słuszne,
sprawiedliwe i
odpowiadają
dyrektywom
wymiaru kary. Tym
samym nawet
błędne ustalenie
rozmiarów
uprzedniej
karalności
oskarżonego nie
stanowi w tej
sprawie uchybienia
mogącego mieć
wpływ na treść
wyroku, bo mimo to
i tak jest on słuszny i
nie wymaga zmiany.

Sąd Rejonowy
prawidłowo
wykazał, dlaczego
wymierzył
oskarżonemu karę 8
miesięcy
pozbawienia
wolności i 2 – letni
zakaz prowadzenia
pojazdów
mechanicznych,
zasadnie wskazując
na fakt, iż
oskarżony za ledwie
3 miesiące po
uprawomocnieniu
się wyroku w
sprawie II K 450/19
(uprawomocnił się
on w dniu 13 sierpnia
2020 roku), którym
za czyn z art. 180
a kk orzeczono mu
karę 10 miesięcy
ograniczenia
wolności i zakaz
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych na
okres jednego roku,

złamał ten zakaz
jednocześnie
ponownie nie
stosując się do
decyzji
administracyjnej o
cofnięciu uprawnień
do kierowania
pojazdami
mechanicznymi.
Uczył to tylko
dlatego, że zachciało
mu się podjechać
do bankomatu. Taki
sprawca nie
zasługuje ani na
karę wolnościową,
ani na łaskę probacji,
albowiem nie można
co do niego
postawić pozytywnej
prognozy
kryminologicznej.
Oskarżony miał
przecież ostrzeżenie
w postaci orzeczonej
kary wolnościowej
i bardzo szybko
zignorował je
popelniając
ponownie podobne
przestępstwo z
błahego powodu.
Ponadto oskarżony
wyczerpał znamiona
art. 244 kk,
a więc popełnił
przestępstwo
przeciwko
wymiarowi
sprawiedliwości.
Takiemu sprawcy
nie można zaufać,
że nie popełni
przestępstwa
ponownie, albowiem
swoim czynem
złamał orzeczoney
przez Sąd zakaz,
czym okazał, jak

bardzo lekceważy
sobie nakazy
prawne, w tym
wynikające z
wyroków sądowych.
Dlatego kara
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania nie
odniosłaby swych
celów i nie
byłaby skuteczna,
podobnie jak kary
wolnościowe.

Również orzeczony
okres stosowania
środka karnego
w postaci zakazu
prowadzenia
pojazdów
mechanicznych nie
jest rażąco surowy,
przecież
oskarżonemu za
pierwszym razem (w
sprawie II K 450/19)
wymierzono jeden
rok takiego zakazu
i nie wpłynęło
to na oskarżonego
trzeźwiąco. Ponadto
w tym przypadku
mamy do czynienia
z kumulatywną
kwalifikacją czynu
(art. 244 kk i art. 180
a kk w zw. z art. 11 §
2 kk), a tym samym
z kumulatywnym
zbiegiem podstaw
prawnych do
orzekania takiego
zakazu, z których
każda niezależnie
od siebie przewiduje
orzekanie
obligatoryjnego

zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (art. 42 § 1 a pkt 1 i 2 kk). Dlatego orzekanie zakazu na poziomie jednego roku (jak postuluje obrońca), a więc w minimalnym przewidzianym ustawą wymiarze, nie byłoby w tej sprawie właściwe, bo właśnie takie orzeczenie stałoby się rażąco niewspółmierne poprzez swą nadmierną łagodność.

Nie przekonują Sądu Okręgowego supliki apelanta, żeby dać oskarżonemu „jeszcze jedną szansę, być może już ostatnią” - oskarżony miał już taką szansę, a przy tym nie jest dzieckiem tylko dojrzałym ponad 40 - letnim mężczyzną, który już po pierwszym ostrzeżeniu powinien rozumieć i przewidywać konsekwencje ponownego złamania prawa. Argumenty, że oskarżony został zatrzymany podczas rutynowej kontroli drogowej, a nie na skutek spowodowania

jakiegoś niebezpiecznego zdarzenia drogowego i że nie prowadził auta w niebezpiecznych okolicznościach nie są istotne, albowiem okoliczności te nie należą do znamion art. 180 a kk i art. 244 kk (a ponadto obrońca snując te dywagacje skrzętnie pomija, że oskarżony poruszał się po całkiem sporym jak na polskie warunki mieście na ruchliwej prowadzącej niemal do centrum miasta ulicy będącej jednocześnie drogą krajową nr (...) i trasą wylotową na P., a w miejscu jego zatrzymania istnieje gęsta zabudowa).

Wniosek

O zmianę wyroku i wymierzenie kary 4 miesięcy ograniczenia wolności, ewentualnie 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 1 roku oraz skrócenie zakazu prowadzenia pojazdów

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

mechanicznych do 1 roku.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wymierzona kara i środek karny nie noszą cech rażącej niewspółmierności (surowości), co zostało wykazane we wcześniejszej części uzasadnienia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Wyrok jest słuszny, a apelacja bezzasadna.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Wobec bezzasadności apelacji na podstawie art. 636 § 1 kpk oraz art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 zł tytułem zwrotu wydatków postępowania odwoławczego na które złożył się ryczałt za doręczenia oraz wymierzono mu 180 zł opłaty za drugą instancję.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar kary i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana